

**CANON DE RUGĂCIUNE CARE SE FACE IN VREME DE BOLI
MOLIPSITOARE SAU MOLIME CĂTRE PREASFANTA TREIME ȘI
CĂTRE TOȚI SFINȚII**

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Slava cea atotlucrătoare și de o ființă și împreună pe scaun șezătoare și într-o putere și în trei străluciri, Părinte necuprins și Fiule și Duhule Sfinte, de cumplita boală izbăvește-ne pe noi, robii Tăi, ca să Te slăvim cu bună mulțumire.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinței și desele dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostivește-Te și mă mântuiește pe mine, care pier cumplit.

Slavă...

De păcatul care ne ține, Treime nedespărțită, izbăvește-pe noi robii Tăi, cu roua milei Tale rourând văpaia cumplitelor dureri, și dă-ne sănătate, ca să Te laudăm pe Tine cu dreaptă credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai purtat în pântece pe Răscumpărătorul și Făcătorul a toate și Domnul, Cel ce a purtat neputințele noastre, pe Acela roagă-L să izbăvească de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutătoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Mințile cerești, cetele îngerești, scaunele și începătoriile, puterile și domniile Te roagă pe Tine, Mântuitorule Cel bun, izbăvește pe robii Tăi de boala cea pierzătoare.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Ca să arăți adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, slobozește de boala cea aducătoare de moarte și de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, îndelung-Răbdătorule.

Slavă...

Îngeri și arhangheli, ca duhuri slujitoare care stați în fața lui Dumnezeu, pe Acela rugați-L să înceteze boala, să risipească molima și de primejdia cea aducătoare de moarte să ne izbăvească.

Și acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Hristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea izbăvește pe robii tăi, cei ce se înecă în viforul bolii.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu osârdie către Tine alergăm, către Milostivul și Izbăvitorul și Stăpânul tuturor, Dumnezeule cel slăvit în Treime.

Am greșit și fărădelege am făcut și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci, către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: Fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții pe robii Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat țaria noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ti aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta, care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde; că nu morții Te vor lauda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te laudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și, înduplecându-Te spre milă, ca un preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: Degrab auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău, și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea

noastră aici e ca nimic înaintea Ta; ci ca un îndurat și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, Preabunule Dumnezeu, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții, fă-ne vii pe noi, cei vrednici de moarte, după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, intru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mânia sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind îmblânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: Degrab auzi-ne și ne miluiește.

SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, și ne-a acoperit pe noi umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și înainte de vreme ne lipsim de viață, și ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, Doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milostivirii, din inimă, cu durere și cu umilință, căzând, strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, mult-milostive.

Cântarea a 4-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Cu adevărat acum umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mântuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce cu credință dreaptă strigă: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Apostoli slujitori și propovăduitori și de Hristos văzători, care ați luat dar de vindecări și sunteți doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și din neputința ce ne ține, rugând pe Stăpânul Iisus, Izbăvitorul și Domnul.

Slavă...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinței ne tulbură, suferințele dese ne îneacă, întristările și durerile ne-au aflat pe noi, păcătoșii; Apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, dați-ne mână de ajutor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părțile fiind loviți, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la Acoperământul tău cel puternic, Curată, miluiește-ne pe noi pe toți; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, și izbăvește de moarte și de cumplita neputință și vindecă, Stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Sfinților proroci, care ați umplut mările cele înșelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorâtoare de miere, prefaceți acum întreaga amărăciune a acestei boli molipsitoare în dulceața cea dumnezeiască a sănătății.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Pătruși suntem de săgețile bolii, prin porunca Ta, Doamne, și apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostivește-Te spre toți cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile Sfinților Tăi Mucenici.

Slavă...

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce ești singur Bun și Milostiv, izbăvind pe robii Tăi de cumplita boală, fă-i să vieze, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieții ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor și ne-a acoperit întunericul neputinței; ci strălucește-ne rază de nădejde, Fecioară, și la lumina sănătății îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

De marea nemărginită a neputințelor suntem înconjuțați și valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură; Ocârmuitoarele Doamne, tinde acum mână de ajutor și scapă-ne de primejdii.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Precum de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta voie ai ridicat din neputinta bolii și din patul suferinței, izbăvește-ne de boala cea grea și dă-ne sănătate, mult-Milostive.

Slavă...

Ceata Prorocilor, soborul Apostolilor și tabăra Mucenicilor acum Te roagă pe Tine, Unule, mult-Milostive, pentru poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie, vistieria cea curată a fecioriei, curățește-ne de boli și de necazuri, și de neputința ce ne ține acum miluiește-ne, ca să te mărim pe tine cu credință.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm, ca spre un zid nesurpat și nouă folositoare.

Cântarea a 7-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr și neîncetat mă aprinde văpaia cea necruțătoare a focului bolii; ci, cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește pe cel ce cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Proroci, Apostoli, soborul Mucenicilor, dumnezeiești învățători, cu rugăciunile voastre alinați durerile celor bolnavi și dăruiți sănătate celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțumire: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Si acum..., a Născătoarei:

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și izbăvește pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, și cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Cu durere gemem în patul suferinței noastre și din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, și, înălțând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne pe noi, Mântuitorule, și ne ridică să cântăm: popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputință și ai voit a Te asemena oamenilor, pentru rugăciunile precucivioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi, cei fără nădejde, și ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Slavă...

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca unul care ai inimă îndurată și noian de milostivire, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare și viază-l ca să cânte: preoți, binecuvântați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Ajutătoarea cea tare și apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiților, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pătimesc cumplit; ușurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputința și boala cea molipsitoare și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce ești fără de moarte; arată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum, liberează-ne pentru rugăciunile celei ce Te-a născut și ale cetei purtătorilor Tăi de biruință.

Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți

Pentru rugăciunile Îngerilor, Arhanghelilor, Prorocilor, Apostolilor, Mucenicilor, Preacuvioșilor, Ierarhilor și ale tuturor Sfinților Tăi, plângerea cea grozavă a robilor tăi schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Slavă...

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă izbăvește de dureri și de necazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, Stăpână, arată acum spre mine obișnuitele îndurări și mă izbăvește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Rugăciuni

(1)

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânite ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împrumutezi mai mult decât pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocura vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea celor care lucrează cu simturile. S-au pustiit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în buna parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este

cine să locuiască în ele. Frică și cutremur au venit peste negura întunecată a acestei morți înfricosătoare ne-a acoperit pe toți. Nu apucăm, Stăpâne, noi, rudele, să jelim pe cei răposati, precum este obiceiul, că a și venit sfârșitul nostru și căutăm pe alții care să ne jelească și suntem dati aceleiași gropi de obște. Noi, cei vii și văzuți, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătaii înfricosătoare; nu ne mai încredem nici în noi însine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim. Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel cuvenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninosi, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-l ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul Tău, ca să nu fim lipsiti de vremea pocăinței și a întoarcerii, noi, ticăloșii. Știm că și această bataie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru ca, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mintind, ne-am osândit spre tăiere ca și smochinul neroditor. Dar mai ai încă răbdare, ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fratilor; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Tie sunt cu puțință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca, și prin noi, în neam și în neam, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Am greșit, fărădelege am făcut, nedreptate am săvârșit înaintea Ta, preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoșătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Duhului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea însuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism. Măinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fratilor și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clevetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Mintea, care împărătește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și

mădularele Tale, Hristoase, le-am făcut mădulare ale desfrânării, și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție. Pentru aceasta, preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine, nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, cu dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă și bătaie; dar nu cu iuțimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Tie unuia am greșit, dar Tie unuia ne și închinam cu inimă umilită aducem Tie mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, iubitorule de oameni Stăpâne; opreste bătaia cea cu dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale multimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătații Tale nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și în împărăția cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să îplinească lipsa, și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiti cu totul. Îndurare și milostivire, care Te împlânzește pe Tine, ai Crucea și moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdat-o pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie, ne izbăvește pe noi. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.